

INVEST

#NewWelfareState

Raportti

Tutkitun tiedon merkitys ja hyödyntäminen päätöksenteossa

Valtion-, alue- ja paikallishallinnon näkökulmia

Aki Koivula, Sanna Herkama, Anu Lyytinen, Olivia Maisalmi & Jani Erola

Maaliskuu 2026

Suggested citation: Koivula, A., Herkama, S., Lyytinen, A., Maisalmi, O. & Erola, J. (2026). Tutkitun tiedon merkitys ja hyödyntäminen päätöksenteossa: Valtion-, alue- ja paikallishallinnon näkökulmia. INVEST publications. Turku: INVEST Research Flagship Centre / University of Turku. DOI: [10.5281/zenodo.19348529](https://doi.org/10.5281/zenodo.19348529)

SISÄLTÖ

English summary	4
1. INVEST- tutkimuskeskuksen päättäjäkysely	9
2. Mistä teemoista päättäjät ja virkahenkilöt tarvitsevat tutkittua tietoa?	9
3. Tutkimustiedon merkitys työssä ja työyhteisössä, saavutettavuus ja luottamus tieteeseen.....	14
4. Johtopäätökset ja toimenpide-ehdotukset.....	18
Lähteet	19
Liite 1: Kyselyn toteutus ja vastaajien taustatiedot	20

English summary

INVEST Decision-Maker Survey

Decision-making related to the well-being of children and young people takes place in a time when societal challenges are becoming more complex, and the impacts of decision-making are reaching further into the future. At the same time, the need for solutions that are both effective and sustainable is growing. In this situation, the importance of decision-making based on research evidence is emphasized. INVEST, a joint research center and flagship of the University of Turku and the Finnish Institute for Health and Welfare, produces research knowledge on the well-being and skill development of children, young people and families, as well as their limitations aiming at improving the sustainability of the welfare state through evidence-based interventions and investments.

This report responds to the above-mentioned need by presenting the results of the INVEST Research Centre’s first Decision-Maker Survey. The purpose of the survey was to map the views of decision-makers and civil servants 1) on research topics relevant to their work dealing with the well-being of children and young people, 2) the importance and utilization of research knowledge in decision-making, and the factors

supporting and limiting it. The report is based on an online survey conducted by the INVEST Research Centre’s research team at the turn of 2025–2026. The target group of the survey was the management and civil servants of eight ministries, fifteen wellbeing services counties and the ten largest cities, whose area of responsibility includes the well-being of children and young people, as well as all members of parliament.

Altogether 62 participants responded to the survey. More than half of them (64%) represent ministries, 16% wellbeing services counties, 7% cities and 13% members of parliament. One third of the respondents work in either education and culture, social services or health care, and the rest in other administrative sectors, especially general administration and labour and business administration. In practice, participants represented national-level policy making (e.g., ministry officials), local and regional decision making (e.g., representatives of wellbeing services counties and officials from major cities) and members of parliament.

Key research themes for decision-makers and civil servants

Respondents were asked to name three themes from a list containing several current research topics within INVEST. The results show that the importance of the themes is distributed fairly

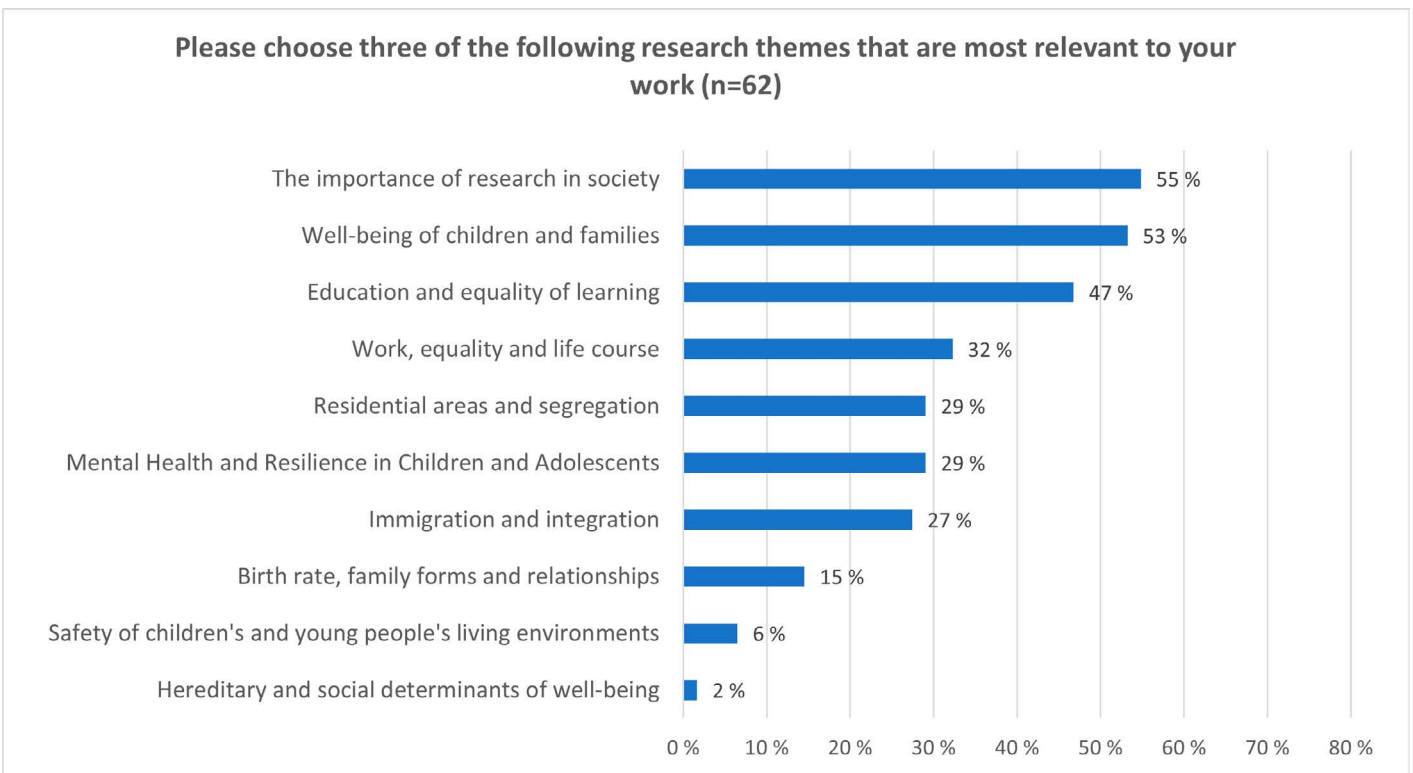

Figure 1. Importance of INVEST’s current research topics for decision-makers and officials.

evenly across the topics. The three themes chosen with the highest frequency were the importance of research knowledge in society (55%), the well-being of children and families (53%), and education and equality in learning (47%) (Figure 1). In addition, around one third of the respondents chose work, equality and life course (32%), residential areas and segregation (29%) and mental health and resilience of children and young people (29%) as the most important themes. When comparing the results by level of administration (e.g., national vs. local), it was observed that at the local level, themes related to well-being and mental health of children and young people was particularly emphasised, while at the national level, issues related to education, work, immigration, and regional segregation are relatively more often emphasized.

The survey also asked respondents' opinions on potential future research topics of INVEST. Several themes received a significant share of the choices, which means that research needs are seen in many parallel areas. The most frequently chosen theme was technological and social change, which was named by about half of the respondents to the top three options. Following these, the most frequently highlighted themes were differences in education and declining

learning outcomes (45%) and support for vulnerable children and families (44%) (Figure 2).

Further analysis of the responses suggests that educational differences and a decline in learning outcomes were particularly emphasized in the responses of members of parliament (88%), but it also rose to the top of the main themes at regional and local government officials (43%) and in ministry officials (36%). Similarly, the well-being of vulnerable children and families was a key theme at all levels, but it was more pronounced at the regional level (71%) than at ministries (33%) and members of parliament (38%). As a whole, the results suggest that largely the same main research needs are identified at different levels of government, but there are differences in emphasis: at the local and regional level, the well-being of vulnerable children and families is emphasised in particular; at ministries, broader societal changes and issues related to digitalisation, while MPs' responses highlight education-related themes and solutions for children's and young people's everyday environments.

Trust in science

The survey also examined decision-makers'

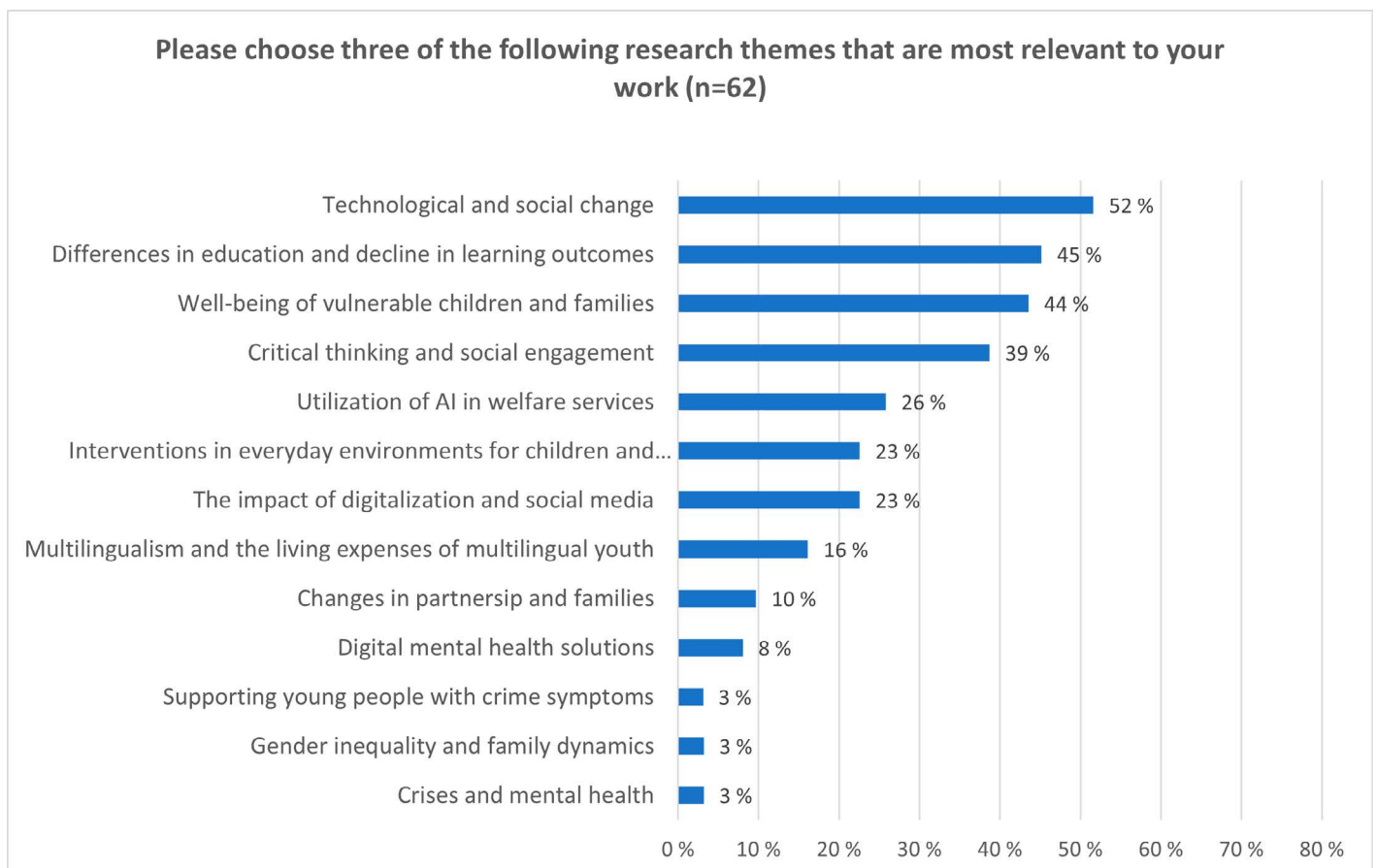

Figure 2. Importance of future research topics for decision-makers and officials.

views on research and science in general and the role of research knowledge in their work and work communities. The results show that trust in research and science is at a very high level at all levels of government. All respondents report having quite or very high confidence in science and research in general. Trust is particularly strongly focused on scientific methods and the basic principles of science (95% trust fairly or very much). Universities (94%) and researchers (87%) are also widely trusted. This is a significant finding, as it suggests that research knowledge appears to be legitimate and justified for respondents to support decision-making. In particular, the emphasis on the scientific method indicates that the value of research is not based solely on individual results from the respondents' point of view, but on the systematic and transparent nature of knowledge production.

The importance of research data at work and in the work community

The use of research knowledge is not limited to scientific appreciation but is also reflected in the duties of the respondents. In the following,

percentages for positive responses combine the categories “strongly agree” and “fairly agree. Almost all respondents found research both important and useful in their own work (Figure 3). In addition, most respondents rated themselves as capable of using research evidence in decision-making. Most respondents also made active use of research knowledge: 86 percent reported that they actively use research data to support decision-making, and 80 followed scientific research and its development related to their own work.

However, when we analysed the possibilities and resources of using research knowledge, the overall picture becomes more complex. Although research knowledge is valued and its development is monitored, only 38% of respondents felt that they have enough time and tools to use research knowledge in their work.

A clear majority of respondents felt that the use of scientific research was encouraged (77%) and that research was also shared within the work community (74%) (Figure 4). Decisions were also quite often justified by research evidence (62%). In contrast, structures supporting the systematic use of research were less common: fewer than

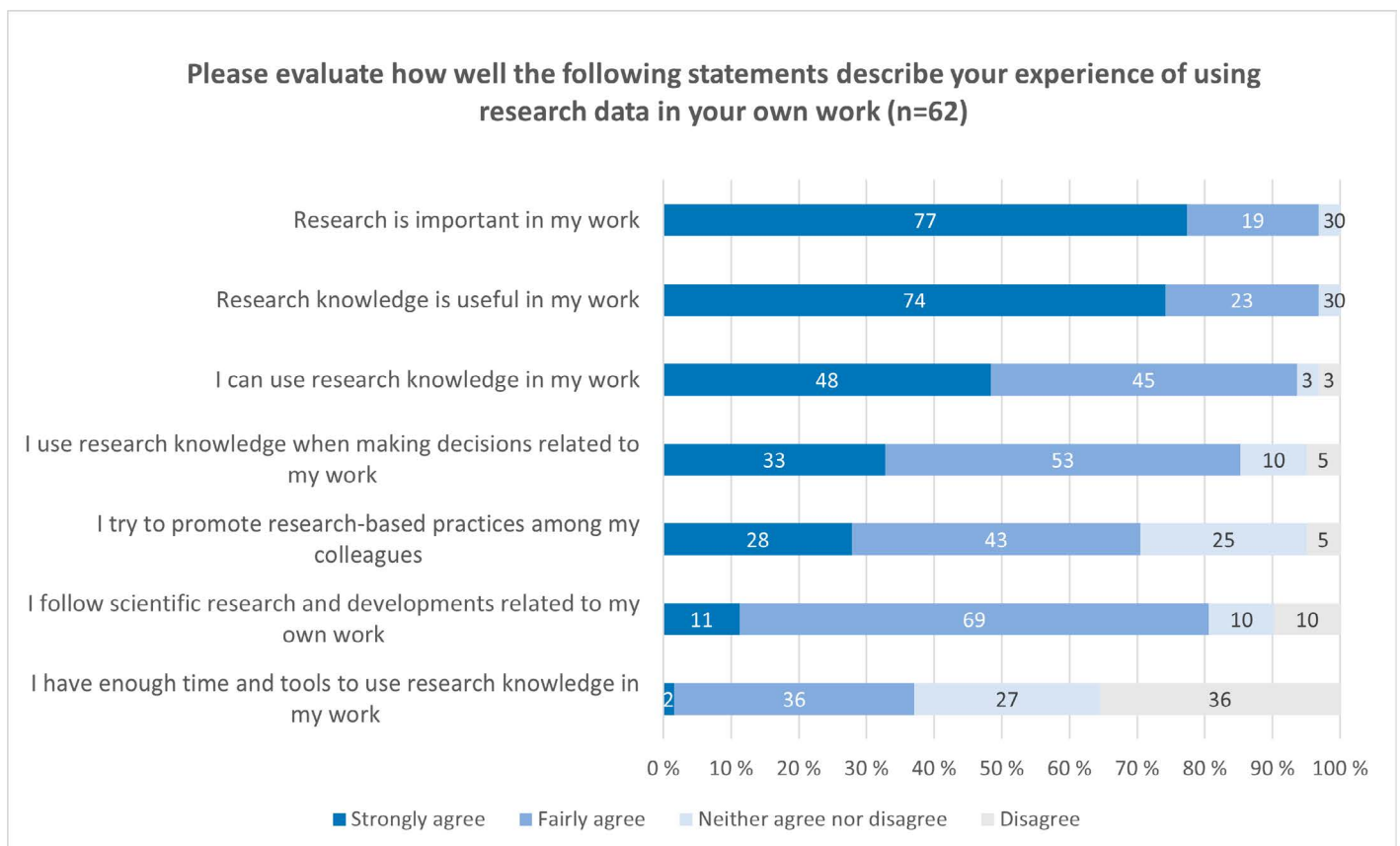

Figure 3. The importance and use of research knowledge in the respondent's own work.

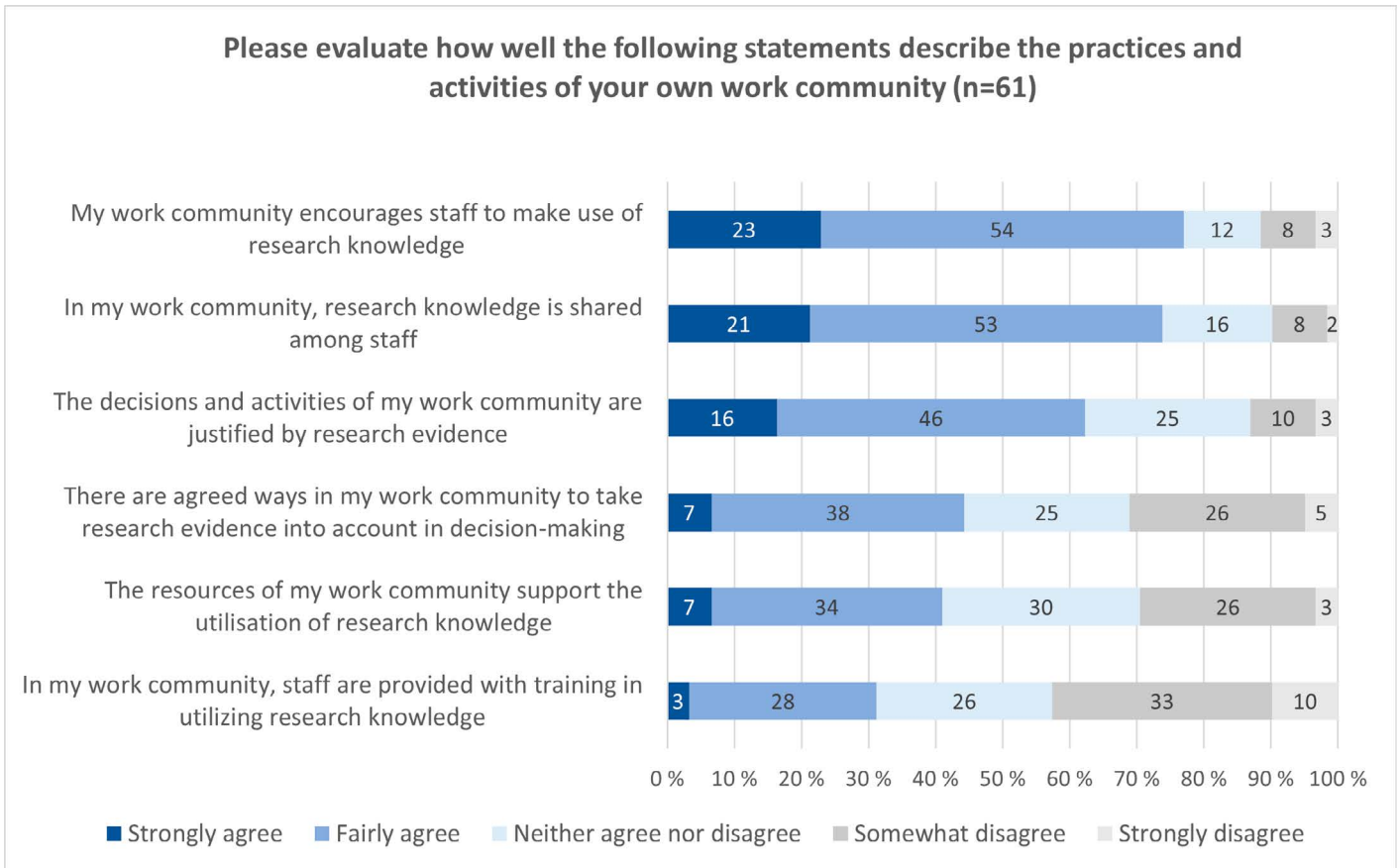

Figure 4. Use of research knowledge and factors supporting it in the work community.

half of the respondents estimated that there were agreed ways within the work community to take research evidence into account in decision-making (44%) or that resources supported its use (41%). Only about one third (31%) felt that staff were provided with training in the use of research (Figure 5).

Accessibility of research knowledge

In addition to the possibilities of using scientific research, the key question is in what form does the research knowledge reach decision-makers and government officials. The results show that research knowledge reaches actors working in decision-making best when it is already structured and summarized for the needs of working life. More than 70% of respondents found policy briefs and research summaries to be good or very good forms of outreach (Figure 5). This complements the earlier picture of the possibilities of using research data: when time is limited, the research data must be in a form that can be quickly assimilated and relevant to decision-making. Webinars were perceived as

good or very good by about 60% of respondents. The traditional research article reaches decision-makers slightly less easily, yet 53% of the respondents found them to be good or very good channels for obtaining research data. Over 40 percent of respondents found websites, organization-specific feedback surveys, and traditional discussion sessions to be good ways to get research data. Social media, on the other hand, clearly appears to be the weakest channel to reach decision-makers. Only three percent of the respondents felt that social media reached them very well. This suggests that while social media can increase the visibility of research, it may not serve as a good channel for the use of research data in the context of decision-making.

Conclusions and recommendations for action

The results of this report can be summed up in two conclusions. First, the results reflect, in many ways, the ongoing social transformation that is central to demographic change, digitalization, and polarization. The tightening economic situation, the growing care and support needs

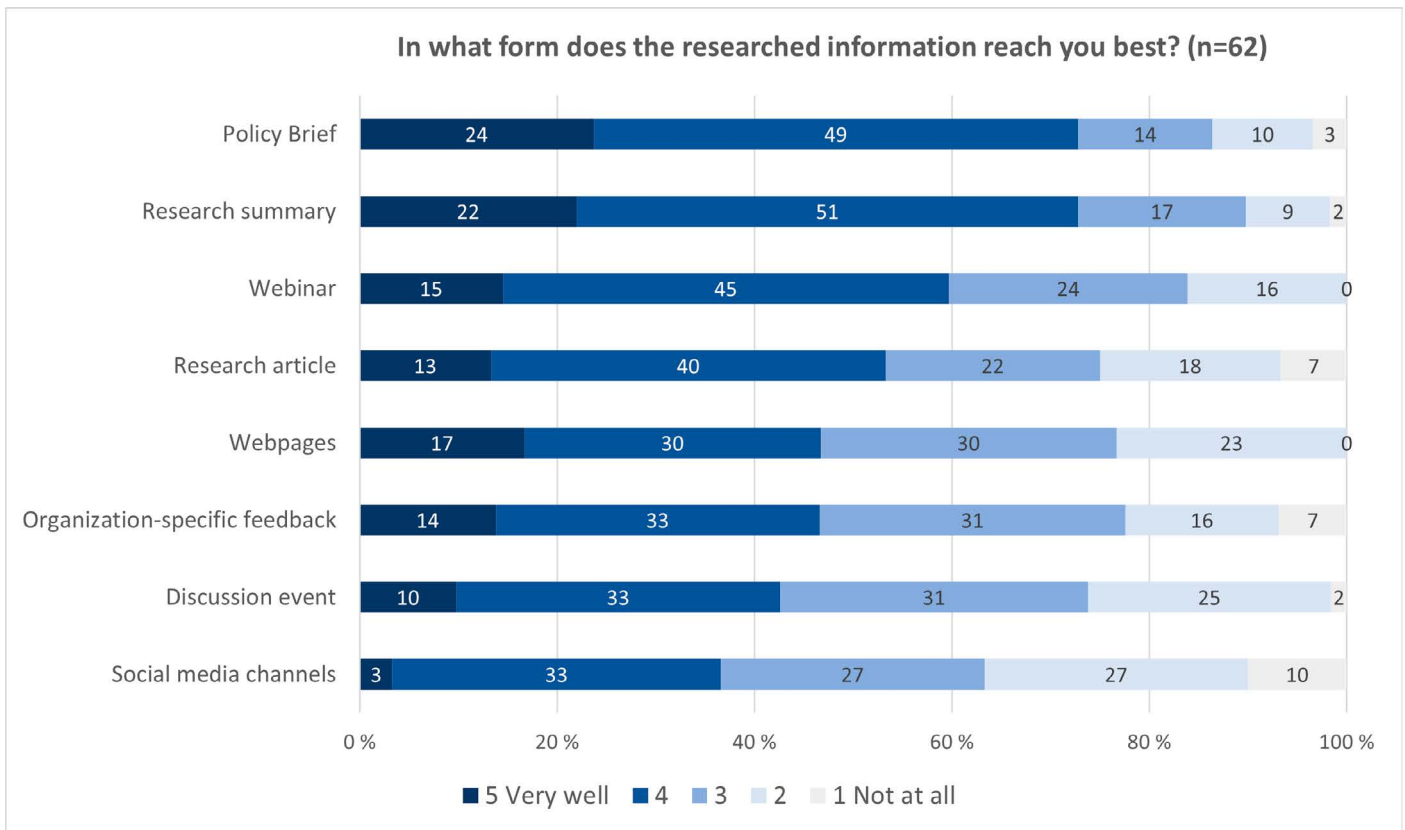

Figure 5. Accessibility of research knowledge.

among children, young people and their families as well as the health and social services reform increase the pressure to find sustainable solutions to strengthen the welfare state. The change requires more extensive, evidence-based knowledge on the factors that affect the well-being of children, young people and families and the changes taking place in them, as well as the sustainability and cost-effectiveness of different service systems. Issues related to education, such as the decline in learning outcomes and related factors, as well as educational paths and their differentiation, are also current topics. There is a need for research focusing on these rather complex issues to provide crucial evidence for decision-making, both in terms of effective interventions and appropriate investments to secure the long-term sustainability of the welfare state.

Secondly, social change creates a wide range of information needs. Both longitudinal information on the development paths of individuals and families and a topical analysis of the functioning of education and service systems and the impacts of policy measures are needed to support decision-making. Knowledge-based development is a strengthening practice in the public sector, but our results show that the utilisation of research knowledge is often limited

by lack of time, fragmentation of information, and the lack of structures in work communities for its compilation and interpretation. In addition, different actors need different information: some extensive overall analyses, some quick-to-use snapshots. This highlights the need to strengthen the accessibility, comprehensibility, and systematic use of research data to support decision-making.

1. INVEST- tutkimuskeskuksen päättäjäkysely

Lasten ja nuorten hyvinvointiin liittyvä päätöksenteko tapahtuu ajassa, jossa yhteiskunnalliset haasteet monimutkaistuvat ja päätöksenteon vaikutukset ulottuvat yhä pidemmälle tulevaisuuteen. Samanaikaisesti kasvaa tarve ratkaisuille, jotka ovat sekä vaikuttavia että kestäviä. Tässä tilanteessa tutkittuun tietoon perustuvan päätöksenteon merkitys korostuu. Turun yliopiston ja Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen yhteinen tutkimuskeskus ja lippulaiva INVEST tuottaa tutkittua tietoa lasten, nuorten ja perheiden hyvinvoinnista ja osaamisesta sekä niiden rajoitteista. Sen poikkitieteellinen tutkimus käsittelee väestönkehityksen, digitalisaation ja polarisaation tuomia yhteiskunnallisia muutoksia. Tavoitteena on hyvinvointivaltion kestävyuden parantaminen näyttöön perustuvilla interventioilla ja investoinneilla.

Tuoreen Tiedebarometrin perusteella suomalaisessa yhteiskunnassa tieteen rooli nähdään laajasti keskeisenä osana hyvinvoinnin rakentumisesta. Valtaosa kansalaisista katsoo, että poliittisen päätöksenteon tulisi nojata tutkimustietoon ja että tutkijoilla on tärkeä rooli julkisessa keskustelussa ja päätöksenteon tukena. Samalla merkittävä osa suomalaisista kokee, että tutkimustietoa hyödynnetään päätöksenteossa edelleen liian vähän (Tiedebarometri, 2024). Näin ollen tutkimuksen ja päätöksenteon väliselle vuorovaikutukselle on vahva yhteiskunnallinen odotus. Samalla se herättää kuitenkin kysymyksen siitä, minkälainen tieto on tosiasiasa oleellista päätöksenteossa ja millaisena tutkimustiedon rooli yleisesti nähdään niiden toimijoiden keskuudessa, jotka työssään valmistelevat ja tekevät lapsia ja nuoria koskevia ratkaisuja.

Käsillä oleva raportti vastaa osaltaan edellä mainittuun tarpeeseen selvittämällä päättäjien ja virkahenkilöiden näkemyksiä heidän työnsä kannalta keskeisistä lasten ja nuorten hyvinvointia käsittelevistä tutkimusaiheista, tutkimustiedon merkityksestä ja hyödyntämisestä päätöksenteossa sekä sitä tukevista ja rajoittavista tekijöistä. Raportti perustuu INVEST tutkimuskeskuksen tutkimusryhmän toteuttamaan sähköiseen kyselyyn, joka tehtiin vuodenvaihteessa 2025–2026. Kysely suunnattiin kahdeksan ministeriön, viidentoista hyvinvointialueen ja kymmenen suurimman kaupungin johdolle ja virkahenkilöille, joiden toimialaan lasten ja nuorten hyvinvointi

kuuluu sekä kaikille kansanedustajille (Liite 1).

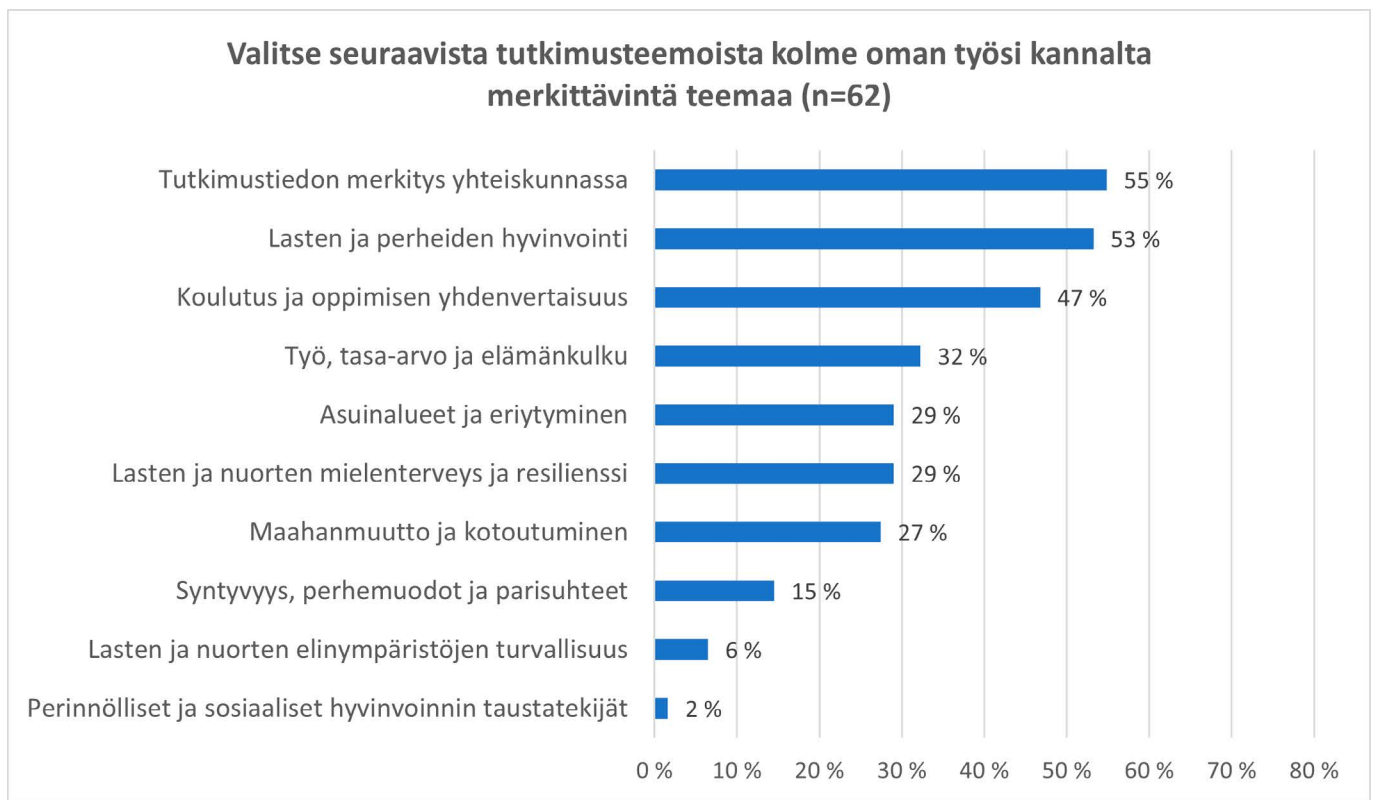
Kysely lähetettiin 558 henkilölle, joista 62 vastasi siihen. Vaikka vastausprosentti jäi melko matalaksi (11,4 %) erityisesti kansanedustajien osalta, voidaan kyselyn kuitenkin katsoa tavoittaneen aihepiirin kannalta keskeiset toimijat kohtuullisen hyvin. Vastanneista yli puolet (64 %) edustaa ministeriöitä, 16 prosenttia hyvinvointialueita, seitsemän prosenttia kaupunkeja ja 13 prosenttia kansanedustajia. Vastaajista reilu kolmannes työskentelee joko opetus- ja sivistysalalla, sosiaalialalla tai terveystieteiden alalla ja loput muilla hallinnon aloilla, erityisesti yleishallinnossa sekä työvoimaja elinkeinoasiainhallinnossa (Liite 1).

Tässä raportissa esitellään kyselyn keskeiset tulokset. Tuloksia tarkastellaan koko aineiston tasolla sekä vertailemalla valtionhallinnon, alue- ja paikallishallinnon sekä kansanedustajien näkemyksiä. Luku 2 keskittyy päättäjien ja virkahenkilöiden työn kannalta merkityksellisten tutkimusaiheiden esittelyyn. Luku 3 analysoi tutkitun tiedon hyödyntämistä ja saavutettavuutta vastaajien työssä ja työyhteisössä sekä luottamusta tieteeseen. Lopuksi esitetään johtopäätökset ja toimenpideehdotukset.

2. Mistä teemoista päättäjät ja virkahenkilöt tarvitsevat tutkittua tietoa?

Kyselyssä kartoitettiin päättäjien ja virkahenkilöiden näkemyksiä heidän työnsä kannalta merkittävistä tutkimusaiheista. Ensimmäinen kysymys käsitteli tutkimusaiheita INVEST tutkimuskeskuksen käynnissä olevien tutkimushankkeiden näkökulmasta, ja toinen keskittyi tulevaisuuden tutkimusteemoihin. Vastaajia pyydettiin nimeämään kolme teemaa useita tutkimusaiheita sisältävästä listasta. Kuvio 1 esittää niiden vastaajien osuuden (%), jotka valitsivat INVESTin nykyisistä tutkimusteemoista kolme oman työnsä kannalta merkittävintä (n = 62).

Kolmen tärkeimmän teeman joukkoon valittiin useimmin tutkimustiedon merkitys yhteiskunnassa (55 %), lasten ja perheiden hyvinvointi (53 %) sekä koulutus ja oppimisen yhdenvertaisuus (47 %). Näiden jälkeen seuraa joukko teemoja, jotka saivat kukin noin kolmanneksen vastaajista valitsemaan ne tärkeimpien joukkoon: työ, tasa-arvo ja elämäntapa (32 %), asuinalueet ja eriytyminen (29 %) sekä lasten ja nuorten mielen-

Kuvio 1. INVESTin nykyisten tutkimusaiheiden merkitys päättäjien ja virkahenkilöiden työn kannalta.

terveys ja resilienssi (29 %). Myös maahanmuutto ja kotoutuminen (27 %) sai varsin paljon mainintoja. Muut teemat saivat hieman vähemmän valintoja, mutta nousivat silti esiin vastauksista.

Kokonaisuutena tulokset osoittavat, että tietyt teemat nousevat hieman muita useammin esiin, mutta valinnat jakautuvat melko tasaisesti useiden tutkimusaiheiden kesken. Tämä viittaa siihen, että päätöksenteossa ja virkatyössä - hallinnon eri tasoilla ja aloilla - koetaan tarvetta tutkimustiedolle INVESTin eri tutkimusalueilta, eikä yksittäinen teema yksin hallitse kokonaisuutta. Koska kysely suunnattiin erityisesti päättäjille ja virkahenkilöille, joiden työ liittyy lasten, nuorten ja perheiden hyvinvointia koskevaan päätöksentekoon, tulokset korostavat myös tämän politiikka-alueen laaja-alaisuutta: lasten ja nuorten hyvinvointiin liittyvät kysymykset ulottuvat samanaikaisesti koulutukseen, perheisiin, mielenterveyteen, alueelliseen eriytymiseen, työelämään sekä maahanmuuttoon.

“Tarvitsen kokonaisvaltaista ymmärrystä kohdeväestömme - lapset ja nuoret - terveyden ja hyvinvoinnin ajureista ja niiden muutoksista yhteiskunnassa.”

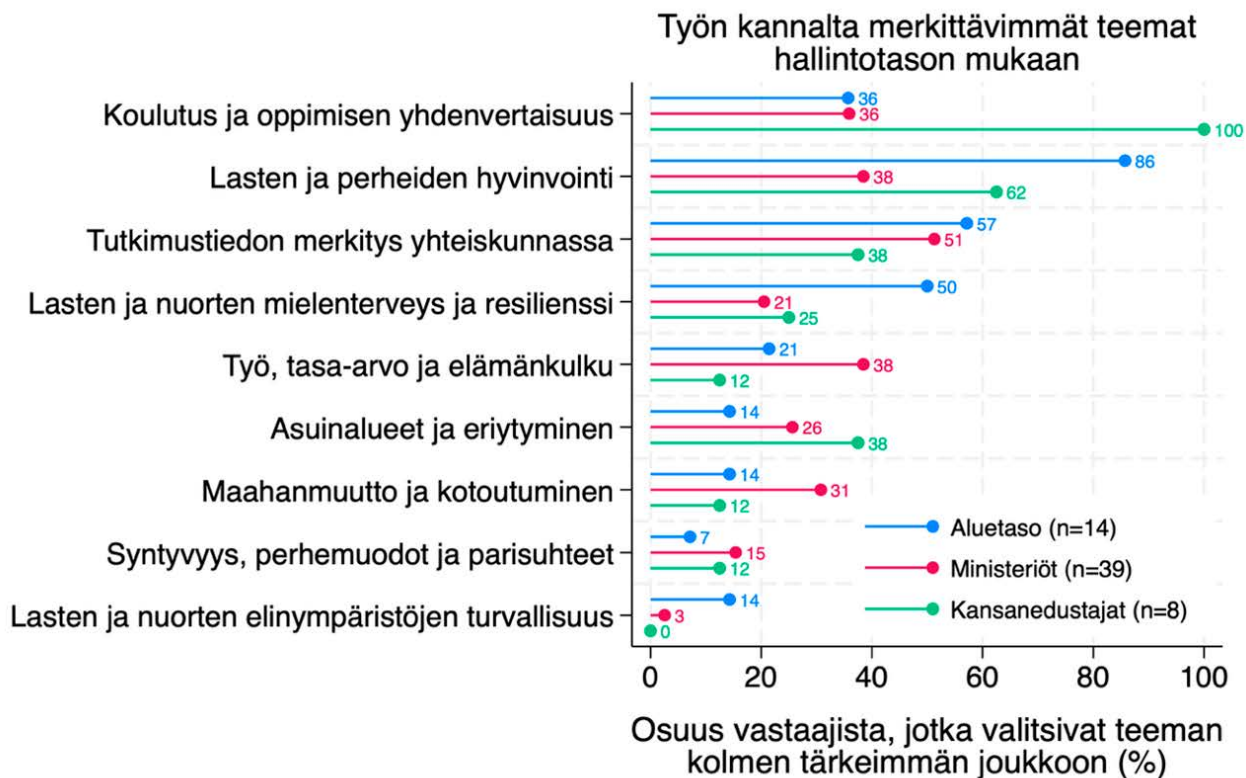
Kuviossa 2 vastaajat on jaoteltu kolmeen ryhmään: aluetasolla toimiviin päättäjiin ja asiantuntijoihin (n = 14), ministeriöiden edustajiin (n = 39) sekä kansanedustajiin (n = 8). Tulokset viittaavat siihen, että alueasolla korostuvat erityisesti las-

ten ja perheiden arkeen liittyvät hyvinvointi- ja mielenterveysteemat, kun taas kansallisella tasolla painottuvat suhteellisesti enemmän koulutukseen, työelämään, maahanmuuttoon ja alueelliseen eriytymiseen liittyvät kysymykset.

Alueetasolla toimivat vastaajat korostivat selvästi eniten lasten ja perheiden hyvinvointia, jonka valitsi 86 % kunta- ja hyvinvointialueiden päättäjistä. Tämä teema oli huomattavasti harvemmin kolmen tärkeimmän joukossa ministeriöissä (38 %) ja kansanedustajien keskuudessa (62 %). Myös lasten ja nuorten mielenterveys ja resilienssi (50 %) sekä lasten ja nuorten elinympäristöjen turvallisuus (14 %) korostuivat suhteellisesti enemmän alueetasolla kuin kansallisella tasolla (ministeriöt 21 % ja 3 %, kansanedustajat 25 % ja 0 %).

Koulutus ja oppimisen yhdenvertaisuus korostui erityisesti kansanedustajien vastauksissa (100 %), kun taas alueetasolla ja ministeriöissä sen merkitys oli selvästi pienempi, mutta samaa tasoa (molemmissa 36 %). Ministeriöissä painottuivat myös työ, tasa-arvo ja elämäntilanne (38 %) sekä maahanmuutto ja kotoutuminen (31 %), joissa valintaosuudet olivat korkeampia kuin alueetasolla (21 % ja 14 %).

Lisäksi asuinalueiden eriytyminen nousi esiin erityisesti kansanedustajien (38 %) ja ministeriöiden (26 %) vastauksissa verrattuna alueeseen (14 %). Syntyvyys, perhemuodot ja parisuhteet saivat myös mainintoja kaikissa ryhmissä (7–15 %). Tutkimustiedon merkitys yhteiskunnassa arvioitiin varsin tärkeäksi kaikilla tasoilla (alueaso

Kuvio 2. INVESTin nykyisten tutkimusaiheiden merkitys alueellisten ja kansallisten toimijoiden työn kannalta.

57 %, ministeriöt 51 %, kansanedustajat 38 %).

Seuraavaksi kysyimme näkemyksiä INVESTin mahdollisista tulevaisuuden tutkimusteemoista. Kuvio 3 esittää niiden vastaajien osuuden (%), jotka valitsivat kolme oman työnsä kannalta merkittävintä teemaa uusista ehdotetuista tutkimusaiheista (n = 62). Useat teemat saivat huomattavan osuuden valinnoista, mikä viittaa siihen, että tutkimustarpeita nähdään monilla rinnakkaisilla osa-alueilla.

Useimmin valittu teema oli teknologinen ja yhteiskunnallinen murros, jonka nimesi noin puolet vastaajista kolmen tärkeimmän joukkoon. Seuraavaksi yleisimmin korostuivat koulutuserot ja oppimistulosten lasku (45 %) sekä haavoittuvassa asemassa olevien lasten ja perheiden tukeminen (44 %). Myös kriittinen ajattelu ja yhteiskunnallinen kiinnittyminen nousi keskeiseksi teemaksi, jonka valitsi 39 prosenttia vastaajista.

Myös useat muut aiheet saivat useita valintoja. Tekoälyn hyödyntäminen hyvinvointipalveluissa (26 %), lasten ja nuorten arkiympäristöihin sijoittuvat interventiot (23 %) sekä digitalisaation ja sosiaalisen median vaikutukset (23 %) muodostivat seuraavan teemoista koostuvan ryhmän. Näiden jälkeen monikielisyys ja monikielisten nuorten elämäntilanne sai 16 % vastaajista valitsemaan sen kolmen tärkeimmän joukkoon.

Myös parisuhteiden ja perheiden muutokset (10 %) sekä digitaaliset mielenterveysratkaisut (8

%) saivat jonkin verran mainintoja. Kokonaisuutena tulokset osoittavatkin, että päättäjien näkemykset tutkimuksen kannalta tärkeistä uusista teemoista jakautuvat suhteellisen laajasti eri aiheiden kesken.

Kuviossa 4 on esitetty uusien tutkimusteemojen merkitys eri hallinnon tasoilla. Kuvio esittää niiden vastaajien osuuden (%), jotka valitsivat kunkin teeman kolmen työnsä kannalta merkittävimmän joukkoon aluetasolla (n = 14), ministeriöissä (n = 39) ja kansanedustajien keskuudessa (n = 8). Tulokset osoittavat sekä yhteisiä painotuksia että joitakin eroja hallinnon tasojen välillä.

Koulutuserot ja oppimistulosten lasku korostui erityisesti kansanedustajien vastauksissa (88 %), mutta myös aluetasolla (43 %) ja ministeriöissä (36 %) se nousi usein tärkeimpien teemojen joukkoon. Samoin haavoittuvassa asemassa olevien lasten ja perheiden hyvinvointi oli keskeinen teema kaikilla tasoilla, mutta erityisesti aluetasolla (71 %) verrattuna ministeriöihin (33 %) ja kansanedustajiin (38 %).

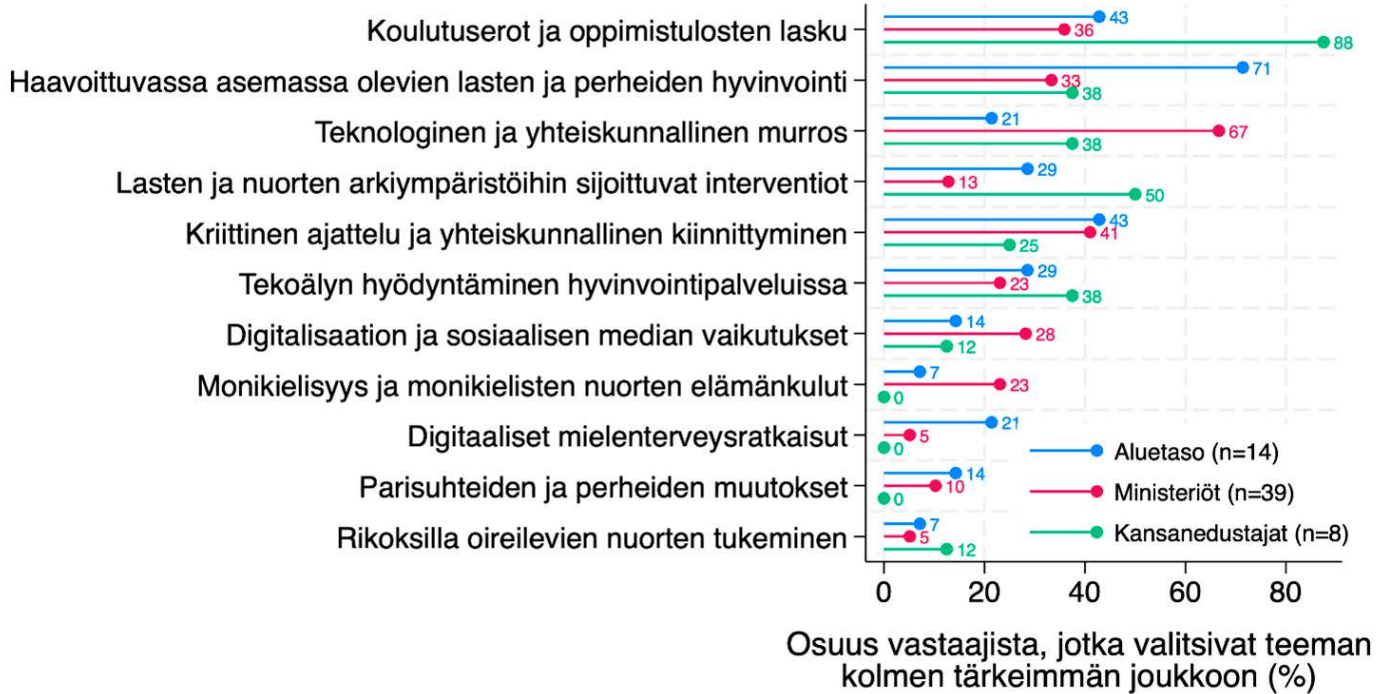
“Päiväkoti- ja kouluverkkoa joudutaan supistamaan, kun lapsia ei riitä palveluihin. Koulutuksen yhdenvertaisuus ja tasa-arvoisuus huolestuttavat.”

**Valitse seuraavista tutkimusteemoista kolme oman työsi kannalta merkittävintä teemaa
(n=62)**

Kuvio 3. Tulevaisuuden tutkimusaiheiden merkitys päättäjien ja virkahenkilöiden työn kannalta.

Työn kannalta merkittävimmät uudet tutkimusteemat hallintotason mukaan

Kuvio 4. Tulevaisuuden tutkimusaiheiden merkitys alueellisten ja kansallisten toimijoiden työn kannalta.

Ministeriöiden edustajilla korostui muita ryhmiä selkeämmin teknologinen ja yhteiskunnallinen murros, jonka valitsi 67 prosenttia vastaajista. Aluetasolla ja kansanedustajien keskuudessa tä-

män teeman valintaosuudet olivat pienempiä (21 % ja 38 %), mutta kuitenkin merkittäviä. Samalla tavalla digitalisaation ja sosiaalisen median vaikutukset sekä monikielisyys ja monikielisten

nuorten elämäkulut korostuivat suhteellisesti enemmän ministeriöissä kuin muilla hallinnon tasoilla.

***“Maahanmuuttajien määrä kasvaa ja resursseja tarvittaisiin yhä enemmän maahanmuuttajien kasvatukseen ja ope-
tukseen.”***

Kansanedustajien vastauksissa painottuivat lisäksi lasten ja nuorten arkiympäristöihin sijoittuvat interventiot (50 %) sekä tekoälyn hyödyntäminen hyvinvointipalveluissa (38 %), jotka olivat hieman harvemmin kolmen tärkeimmän teeman joukossa ministeriöissä (13 % ja 23 %) ja aluetasolla (29 % ja 29 %).

Kokonaisuutena tarkasteltuna tulokset viittavat siihen, että eri hallinnon tasoilla tunnustetaan pitkälti samoja keskeisiä tutkimustarpeita, mutta painotuksissa on eroja: paikallis- ja aluetasolla korostuvat erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien lasten ja perheiden hyvinvointi, ministeriöissä laajemmat yhteiskunnalliset muutokset ja digitalisaatioon liittyvät kysymykset, kun taas kansanedustajien vastauksissa korostuvat koulutukseen liittyvät teemat sekä lasten ja nuorten arkiympäristöihin kohdistuvat ratkaisut.

Vastaajat saattoivat tarkentaa näkemyksiään nykyisistä ja tulevaisuuden tutkimusaiheista, jotka he kokivat merkityksellisiksi. Lisäksi heitä pyydettiin kuvaamaan, mihin muihin teemoihin liittyen he kaipaisivat tutkittua tietoa. Avoimet kysymykset keräsivät verrattain paljon vastauksia: osallistujista 35 vastasi ensimmäiseen kysymykseen ja 29 toiseen. Merkittävä osa vastaajista (43,5 %) vastasi molempiin avoimista.

Vastaukset avoimiin kysymyksiin syventävät kuvaa siitä, millaista tietoa päättäjät ja virkahenkilöt tarvitsevat työnsä tueksi. Vastauksista jäsentyy viisi kokonaisuutta: 1) julkisten palveluiden kehittäminen, 2) lasten, nuorten ja perheiden hyvinvointi ja sen tukeminen, 3) koulutuspolut ja työllistyminen, 4) digitalisaatio ja 5) yhteiskunnalliset murrokset.

Läpileikkaava teema monissa avoimissa vastauksissa oli laaja-alaisen tiedon tarve julkisten palveluiden kehittämiseen. Useat vastaajat korostivat, että päätöksenteon pohjaksi kaivataan tietoa julkisten palveluiden toimivuudesta sekä niiden tehokkaasta ja laadukkaasta toteuttamisesta. Vastaajat toivat esiin myös palveluiden inhimillisen ulottuvuuden merkityksen. Tiedon tarve koski erityisesti tuen ja palveluiden saata-
vuutta ja riittävyyttä, oikea-aikaisuutta sekä yhdenvertaisuutta. Lisäksi vastauksissa nostettiin

esiin erilaisten käyttäjäryhmien ja haavoittuvassa asemassa olevien asiakkaiden tarpeet ja eri toimijoiden välinen yhteistyö palveluiden toteuttamisessa.

Oman kokonaisuutensa muodostivat vastaukset, joissa korostettiin lasten, nuorten ja perheiden hyvinvointia sekä näihin liittyviin tarpeisiin vastaavien menetelmien ja interventioiden kehittämistä. Vastaajat toivat esiin laaja-alaisia ilmiötason tiedontarpeita, jotka liittyvät esimerkiksi lasten ja nuorten mielenterveyden haasteisiin, vertaissuhteisiin, käytösongelmiin sekä nuorten kohdalla syrjäytymiseen, koulutuspolkuihin, työllistymiseen ja rikollisuuteen. Lisäksi korostettiin tarvetta ymmärtää näihin ilmiöihin kytkeytyviä pitkän aikavälin kehitystrendejä. Päätöksenteon tueksi tarvittaisiin tietoa myös perheitä kuormittavista ongelmista, kuten vähävaraisuus, työttömyys, päihteiden käyttö, vanhempien mielenterveysongelmat, perheiden sosiaaliset verkostot ja tuki sekä ylisukupolvinen syrjäytyminen.

Vastauksissa peräänkuulutettiin vertailevaa tutkimusta siitä, millaiset menetelmät, toimintatavat ja interventiot eri toimintaympäristöissä ovat vaikuttavia ja kustannustehokkaita. Tällaista tietoa kaivataan päätöksenteon tueksi niin kouluissa, oppilashuollossa, neuvoloissa kuin perheille suunnatuissa palveluissa kuin sosiaalipalveluissa. Lisäksi tarvittaisiin tietoa esimerkiksi universaalien, kohdennettujen sekä erilaisten digitaalisten mielenterveyspalveluiden vaikuttavuudesta osana palvelujärjestelmää.

Myös koulutus on murroksessa ja päätöksentekijät nostivat vastauksissaan esiin tiedon tarpeita liittyen esiopetuksen aloittamiseen, oppimistulosten heikkenemiseen, toiselle asteelle valikoitumiseen, koulutuspolkujen eriytymiseen ja maahanmuuttajien koulutuspolkuihin. Laskeva syntyvyys, alueelliset erot ja lisääntyvä segregatio haastavat koulutuksen tasa-arvoa ja vastaajat nostivat esiin näitä ilmiöitä koskevan tutkitun tiedon tarpeen omassa työssään. Työelämään liittyen vastaajat toivat esiin tiedontarpeita erityisesti nuorten ja eri väestöryhmien työllisyydestä sekä siitä, miten sosiaaliturva vaikuttaa työllistymiseen erilaisissa perheiden elämäntilanteissa.

Vastauksissa korostui myös digitalisaation rooli osana julkisia palveluita, koulutusta ja työllistymistä. Päätöksentekijät tarvitsevat tutkittua tietoa digitalisaation, tekoälyn ja teknologisten innovaatioiden vaikutuksista, jotta julkisia palveluja voidaan kehittää. Erityisesti vastaajat totesivat tarvitsevansa tietoa siitä, miten uudet teknologiat muokkaavat koulutusaloja, osaamistarpeita, työelämää ja asiakastyötä. Huolta herätti myös

se, miten digitalisaatio vaikuttaa lasten ja nuorten hyvinvointiin tai millaisia ovat digitalisaatioon mahdolliset liittyvät tietosuojariskit.

Ylipäätään vastaajat nostivat esiin, että yhteiskunnan perusrakenteet ovat murroksessa ja siksi monista ilmiöistä, kuten luottamuksen heikentymisestä, osallisuuden ja kiinnittymisen haasteista, demokratian kehityksestä sekä arvojen muutoksesta, tarvitaan lisää tutkimustietoa. Myös väestörakenteen muutos, alueellinen eriytyminen ja maahanmuutto ovat ajankohtaisia asioita, joiden mukanaan tuomien haasteiden ratkaisemisessa vastaajat kokivat tarvitsevänsä tutkittua tietoa.

Vastauksissa korostui, että päätöksenteon tueksi tarvitaan monipuolista ja eri tietolähteisiin perustuvaa tutkimustietoa. Tarpeita esitettiin epidemiologiselle ja pitkittäiselle tutkimukselle, case-tyyppiselle analyysille sekä laadullisiin ja määrällisiin menetelmin tuotetulle tiedolle, mutta myös kotimaisille ja kansainvälisille vertailuille. Lisäksi hyvinvointialuekohtaista tietoa kaivataan, jotta alueellisia eroja, palvelutarpeita ja vaikuttavia ratkaisuja voidaan tunnistaa nykyistä tarkemmin.

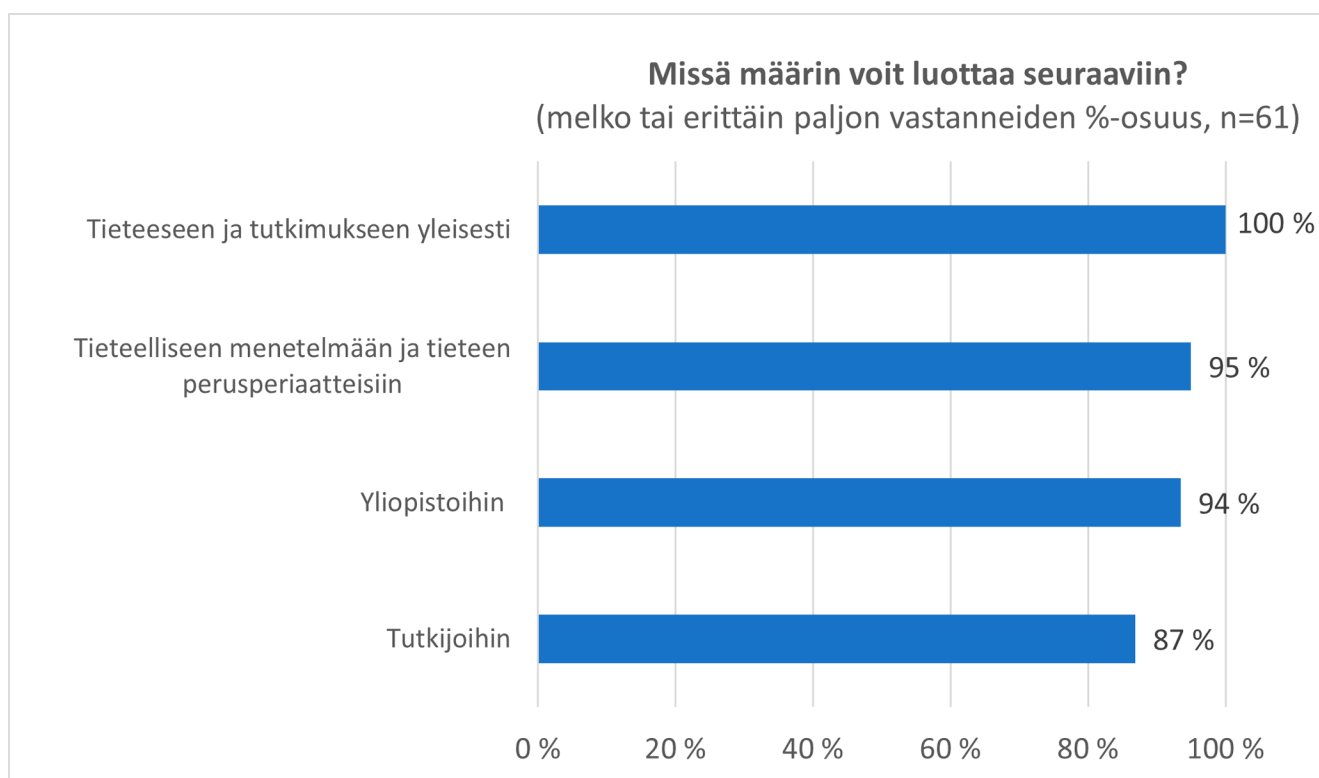
“Hyvinvointialueen työkenttä on elämän alusta loppuun ja päätöksenteko edellyttää laajaa kehityskäsitystä elämän eri vaiheiden ilmiöistä muuttuvassa ympäristössä.”

3. Tutkimustiedon merkitys työssä ja työyhteisössä, saavutettavuus ja luottamus tieteeseen

Kyselyssä tarkasteltiin myös päättäjien yleisempiä näkemyksiä tutkimuksesta ja tieteestä sekä tutkimustiedon roolista heidän työssään ja työyhteisöissään. Tämän osion tarkoituksena on hahmottaa niitä lähtökohtia, joista käsin päättäjät suhtautuvat tutkimustietoon, hyödyntävät sitä työssään ja arvioivat sen luotettavuutta. Samalla tulokset antavat taustaa sille, millaiset edellytykset tutkimustiedolla on tukea päätöksentekoa sekä millaisena tieteen saavutettavuus ja merkitys koetaan erilaisissa tehtävissä.

Kuviossa 5 esitetyt tulokset osoittavat, että luottamus tutkimukseen ja tieteeseen on erittäin korkealla tasolla kaikilla hallinnon tasoilla. Kaikki vastaajat ilmoittavat luottavansa melko tai erittäin paljon tieteeseen ja tutkimukseen yleisesti. Luottamus kohdistuu erityisen vahvasti tieteelliseen menetelmään sekä tieteen perusperiaatteisiin. Myös yliopistoihin ja tutkijoihin luotetaan laajasti.

Tämä on merkittävä havainto, sillä se viittaa siihen, että tutkimustieto näyttäytyy vastaajille legitiiminä ja perusteltuna päätöksenteon tukena. Erityisesti korostuva luottamus tieteelliseen

Kuvio 5. Vastaajien yleinen luottamus tieteeseen ja tutkimukseen.

menetelmään kertoo siitä, että tutkimuksen arvo ei vastaajien näkökulmasta perustu pelkästään yksittäisiin tuloksiin, vaan tiedontuotannon systemaattisuuteen ja läpinäkyvyyteen. Tämä luo myös potentiaalisen perustan tutkimusperustaiselle työotteelle: virkahenkilöillä ja päättäjillä on valmiiksi myönteinen suhtautuminen tutkittuun tietoon, mikä voi lisätä kiinnostusta hyödyntää sitä päätöksenteossa – tai jopa osallistua tutkimukselliseen kehittämistyöhön osana omaa työtä.

Kuviossa 6 esitetyt tulokset vahvistavat, että tutkimustiedon käyttö ei rajaudu pelkästään tieteelliseen arvostukseen, vaan se näkyy myös työtehtävissä. Kyselyyn vastanneista peräti 77 prosenttia oli täysin samaa mieltä ja 19 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että tutkimustieto on tärkeää heidän työssään. Vastaavasti 74 prosenttia oli täysin samaa mieltä ja 23 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että tutkimustiedosta on hyötyä heidän työssään.

Myös omaa osaamista tutkimustiedon hyödyntämisessä arvioitiin melko myönteisesti. Lähes puolet vastaajista (48 %) oli täysin samaa mieltä ja 45 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että he osaavat käyttää tutkimustietoa työssään. Toisin sanoen yli yhdeksän kymmenestä koki ainakin jossain määrin hallitsevansa tutkimustiedon käytön.

Tutkimustiedon käyttö työssä näkyi myös pää-

töksenteossa. Kolmannes vastaajista (33 %) oli täysin samaa mieltä ja yli puolet (53 %) jokseenkin samaa mieltä siitä, että he käyttävät tutkimustietoa työtehtäviin liittyviä päätöksiä tehdessään. Lisäksi 28 prosenttia oli täysin samaa mieltä ja 43 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että he pyrkivät edistämään tutkimustietoon perustuvia käytäntöjä kollegoidensa keskuudessa.

Kun tarkastelu siirtyy tutkimustiedon käytön mahdollisuuksiin ja resursseihin, kokonaiskuva kuitenkin monimutkaistuu. Tutkimustiedon aktiivinen seuraaminen oli jo hieman harvinaisempaa. Vain 11 prosenttia oli täysin samaa mieltä siitä, että seuraa omaan työhön liittyvää tieteellistä tutkimusta ja siinä tapahtuvaa kehitystä. Kuitenkin 69 prosenttia oli jokseenkin samaa mieltä, mikä indikoi siitä tutkimusta kyllä seurataan ainakin jossain määrin, mutta vahva sitoutuminen sen aktiiviseen seuraamiseen on harvinaisempaa.

Selvästi eniten haasteita liittyi ajallisiin ja käytännöllisiin resursseihin. Vain 2 prosenttia oli täysin samaa mieltä siitä, että heillä on riittävästi aikaa ja välineitä käyttää tutkimustietoa työssään, ja 36 prosenttia oli jokseenkin samaa mieltä. Tämä viittaa siihen, että vaikka tutkimustietoa pidetään tärkeänä ja hyödyllisenä sekä sen käyttö koetaan pääosin osattavan, sen hyödyntämistä rajoittavat erityisesti ajan ja välineiden puute. Näin ollen keskeinen jännite syntyy vastaajien vahvan sisäisen motivaation ja toisaalta työn käytänteiden ja

Kuvio 6. Tutkitun tiedon merkitys ja käyttö omassa työssä

resurssien välille.

Jännite vastaajien myönteisen asennoitumisen ja työyhteisön käytännön valmiuksien välillä näkyi myös työyhteisötasolla (Kuvio 7). Suurin osa vastaajista arvioi, että työyhteisö kannustaa henkilöstöä hyödyntämään tutkimustietoa ja tutkimustiedolla on ainakin jossain määrin näkyvä rooli työyhteisöjen toiminnan perusteluissa: 23 prosenttia oli täysin samaa mieltä ja 54 prosenttia jokseenkin samaa mieltä väittämän kanssa. Vastaavasti 21 prosenttia oli täysin samaa mieltä ja 53 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että tutkimustietoa jaetaan työyhteisössä henkilöstön kesken. Vastaajista 16 prosenttia oli täysin samaa mieltä ja 46 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että työyhteisön päätöksiä ja toimintaa perustellaan tutkimustiedolla.

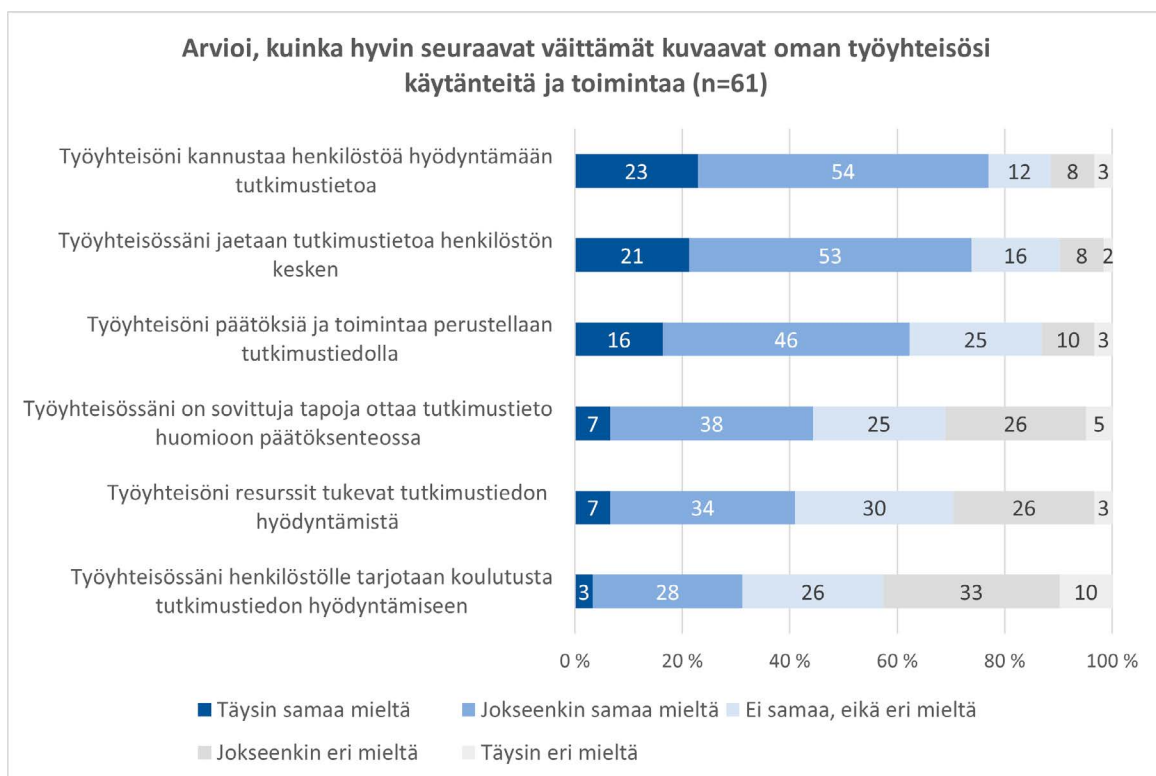
Sen sijaan tutkimustiedon systemaattista hyödyntämistä tukevat yhteiset käytännöt olivat harvinaisempia. Vain 7 prosenttia oli täysin samaa mieltä ja 38 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että työyhteisössä on sovittuja tapoja ottaa tutkimustieto huomioon päätöksenteossa. Lähes samanlainen havainto liittyi resurssihin. Vain 7 prosenttia vastaajista oli täysin samaa mieltä ja 34 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että työyhteisön resurssit tukevat tutkimustiedon hyödyntämistä. Heikoimmin arvioitiin henkilöstölle tarjottu koulutus tutkimustiedon hyödyntämiseen. Vain 3 prosenttia oli täysin samaa mieltä ja 28 prosenttia jokseenkin samaa mieltä siitä, että työyhteisössä tarjotaan henkilöstölle koulu-

tusta tutkimustiedon hyödyntämiseen.

Kokonaisuutena voidaan todeta, että tutkimusmyönteinen kulttuuri on monin paikoin olemassa, mutta sen rinnalla tutkimustiedon systemaattista hyödyntämistä tukevat käytännöt ja institutionaalinen tuki on heikommin kehittyntä. Tämä näkyy erityisesti ajankäytössä: vaikka tutkimustiedon hyödyntämiseen kannustetaan, vain reilu kolmannes vastaajista kokee, että heillä on riittävästi aikaa ja välineitä sen käyttöön. Näin tutkimustiedon systemaattinen hyödyntäminen jää helposti yksilöiden oman aktiivisuuden ja priorisoinnin varaan, vaikka yhteinen tahtotila olisi vahva.

”Hyödynnän tutkimustietoa jatkuvasti omassa työssäni. Sen parempaa hyödyntämistä edistäisi riittävä aika tutkimukseen perehtymiselle.”

Tutkimustiedon käytön mahdollisuuksien ohella keskeinen kysymys on, missä muodossa tieto ylipäätään tavoittaa päätöksenteon parissa työskentelevät toimijat. Edellä on kuvattu, että vastaajat arvostavat tutkimustietoa, luottavat siihen ja kokevat omaavansa varsin hyvät valmiudet sen hyödyntämiseen. Samalla käytännön resurssit rajaavat tutkimustiedon systemaattista käyttöä päätöksenteossa. Tässä valossa tutkimustiedon saavutettavuus ei ole vain tiedon olemassaolon kysymys, vaan keskeinen osa sen käytön mahdollisuuksia.

Kuvio 7. Tutkitun tiedon käyttö ja sitä tukevat tekijät työyhteisössä.

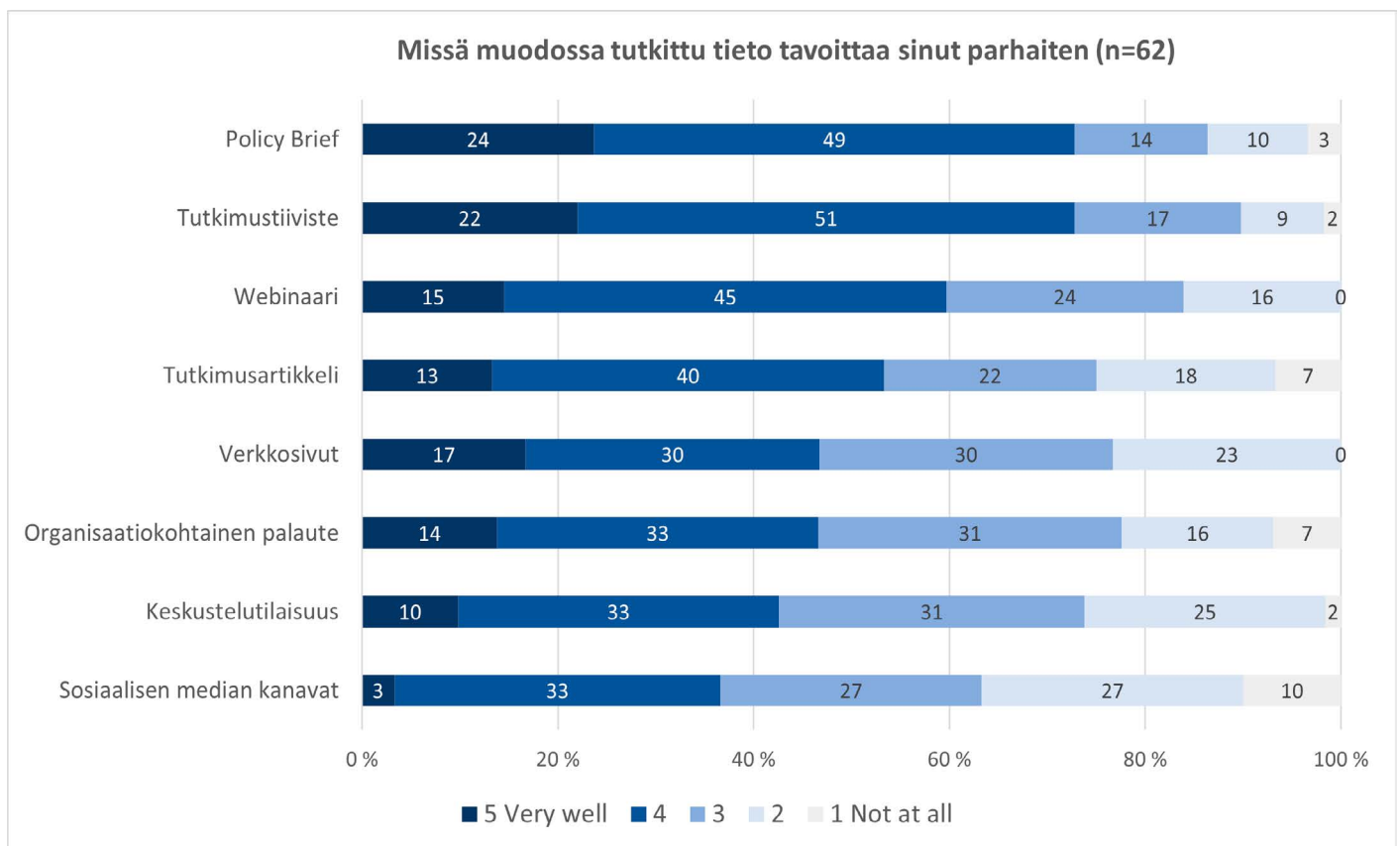
Kuviossa 8 esitetyt tulokset osoittavat, että tutkimustieto tavoittaa päätöksenteon parissa työskentelevät toimijat parhaiten silloin, kun se on valmiiksi jäsennelty ja tiivistetty työelämän tarpeisiin. Vastaajista yli 70 prosenttia koki policy briefit ja tutkimustiivistykset hyviksi tai erittäin hyviksi tavoittamisen muodoiksi. Tämä täydentää aiempaa kuvaa tutkimustiedon käytön mahdollisuuksia: kun aikaa on rajallisesti, tutkimustiedon on oltava nopeasti omaksuttavassa ja päätöksenteon kannalta relevantissa muodossa.

“Koska ajasta on pulaa, tutkimustuloksista pitäisi saada nopeasti katsaus keskeisistä tuloksista.”

Webinaarit koki hyviksi tai erittäin hyviksi 60 prosenttia vastaajista. Perinteinen tutkimusartikkeli tavoittaa päätöksentekijöitä hieman heikommin, mutta kuitenkin 53 prosenttia vastaajista piti niitäkin hyvinä tai erittäin hyvinä kanavana saada tutkimustietoa. Yli 40 prosenttia vastaajista koki verkkosivut, organisaatiokohtaisen palautteen tutkimuksista ja perinteiset keskustelutilaisuudet hyviksi väyliksi saada tutkimustietoa. Sen sijaan sosiaalinen media näyttyy selvästi heikoimpana tutkimustiedon tavoittamisen kanavana. Vain kolme (3) prosenttia vastaajista koki sosiaalisen median tavoittavan heidät erittäin hyvin, ja arviot jakautuvat muutenkin tasaisesti eri vaihtoehtoi-

hin. Tämä viittaa siihen, että vaikka sosiaalinen media voi lisätä tutkimuksen näkyvyyttä, se ei välttämättä toimi hyvänä kanavana tutkimustiedon käytölle päätöksenteon kontekstissa.

Päätäjiä ja virkahenkilöitä pyydettiin myös kuvaamaan sanallisesti, mikä edistää tutkitun tiedon hyödyntämistä omassa työssä. Kysymykseen vastasi 32 henkilöä. Avointen vastausten perusteella tutkitun tiedon hyödyntämistä edistävät kolmenlaiset tekijät: 1) tulosten saatavuus ja niiden esitystapa, 2) tiedon hyödyntäjän oma osaaminen, kiinnostus ja työtehtävät sekä 3) tiedon hyödyntäjän taustaorganisaatio. Tutkitun tiedon hyödyntämistä edistää ennen kaikkea sen helppo saatavuus; keskeisten tutkimustulosten esittäminen tiivistyksinä ja koosteina esimerkiksi policy brief -julkaisuina ja tiedotteina tai tulosten esittäminen erilaisissa tilaisuuksissa ja tapaamisissa. Toiseksi hyödyntämistä tukee myös virkahenkilön oma tieteellinen osaaminen (esim. tutkijankoulutus ja muu tutkimusosaaminen), tutkijaverkostot sekä kiinnostuneisuus tiedettä ja tutkimusta kohtaan. Kolmanneksi tutkitun tiedon hyödyntämistä voidaan tukea myös organisatorisin keinoin, esimerkiksi organisaatiokulttuuri sekä organisaation tuki, koulutus ja ohjaus tutkitun tiedon hyödyntämiseen.

Kuvio 8. Tutkitun tiedon saavutettavuus.

4. Johtopäätökset ja toimenpide-ehdotukset

Tämän raportin tulokset kiteytyvät kahteen johtopäätökseen. Ensinnäkin tulokset heijastavat monella tapaa meneillään olevaa yhteiskunnallista murrosta, johon liittyy keskeisesti väestönmuutos, digitalisaatio ja polarisaatio. Tiukkeneva taloustilanne, lasten, nuorten ja perheiden kasvavat hoidon ja tuen tarpeet sekä terveys- ja sosiaalipalvelujen reformi lisäävät painetta löytää kestäviä ratkaisuja hyvinvointivaltion vahvistamiseen. Muutoksessa tarvitaan entistä laaja-alaisempaa ja tutkittua tietoa niistä tekijöistä, jotka vaikuttavat lasten, nuorten ja perheiden hyvinvointiin ja niissä tapahtuviin muutoksiin sekä eri palvelujärjestelmien toimivuuteen ja kustannustehokkuuteen. Myös koulutukseen liittyvät kysymykset, kuten osaamis- ja oppimistulosten lasku ja niihin yhteydessä olevat tekijät sekä koulutuspolut ja niiden eriytyminen ovat ajankohtaisia aiheita. Juuri näihin melko monimutkaisiin kysymyksiin kohdistuva tutkimus tuottaa päätöksenteon kannalta olennaista näyttöä sekä vaikutta-

vista interventioista että tarkoituksenmukaisista investoinneista, joiden avulla hyvinvointivaltion kestävyys voidaan turvata pitkällä aikavälillä.

Toiseksi yhteiskunnallinen murros luo monenlaisia tiedontarpeita. Päätöksenteon tueksi kaivataan sekä pitkäikäistä tietoa yksilöiden ja perheiden kehityspoluista että ajankohtaista analyysia koulutus- ja palvelujärjestelmien toimivuudesta ja politiikkatoimien vaikutuksista. Tietoon perustuva kehittäminen on vahvistuva toimintatapa julkisella sektorilla, mutta tuloksemme osoittavat, että tutkimustiedon hyödyntämistä rajoittavat usein ajan puute, tiedon hajanaisuus sekä työyhteisöjen puutteelliset rakenteet sen kokoamiseen ja tulkintaan. Lisäksi eri toimijat tarvitsevat erilaista tietoa: osa laajoja kokonaisanalyysia, osa nopeasti hyödynnettäviä tilannekuvia. Tämä korostaa tarvetta vahvistaa tutkimustiedon saatavuutta, ymmärrettävyyttä sekä sen systemaattista hyödyntämistä päätöksenteon tukena.

Toimenpide-ehdotukset

Toimenpide 1. Vahvistetaan monitieteistä ja moniaiheista tutkimusotetta

Raportin tulokset osoittavat, että päätöksenteossa tarvitaan tutkimustietoa monilta rinnakkaisilta aihealueilta, mikä viittaa siihen, että lasten, nuorten ja perheiden hyvinvointiin liittyvät yhteiskunnalliset kysymykset ovat luonteeltaan monimutkaisia ja monin tavoin toisistaan riippuvaisia. Tämä korostaa tarvetta vahvistaa kokonaisvaltaista, moni- ja poikkitieteistä tutkimusotetta, jossa tarkastellaan samanaikaisesti esimerkiksi koulutukseen, mielenterveyteen, lapsiin, nuoriin ja perheisiin, alueelliseen eriytymiseen, palvelujärjestelmiin sekä teknologiseen murrokseen liittyviä ilmiöitä.

Toimenpide 2. Kehitetään tietoon perustuvan päätöksenteon rakenteita

Julkisessa hallinnossa tulisi vahvistaa rakenteita ja käytäntöjä, jotka tukevat tutkimustiedon systemaattista hyödyntämistä päätöksenteossa. Tämä edellyttää pysyviä yhteistyörakenteita tutkimusorganisaatioiden ja julkisen sektorin välille sekä tutkimustiedon huomioimista osana valmistelua ja strategista suunnittelua. Julkisissa organisaatioissa tulisi hyödyntää tiedevälittäjiä (knowledge broker), joiden tehtävänä on koota hajanaista tutkimustietoa, jalostaa sitä päätöksenteon tueksi ja varmistaa tiedon sujuva liikkuminen organisaatioiden välillä. Parhaimmillaan tällaisissa rooleissa työskentelevät voivat edistää tutkitun tiedon ja käytännön välistä kuilua ja edistää merkittävästi tutkitun tiedon hyödyntämistä eri yhteiskunnan sektoreilla.

Toimenpide 3. Lisätään tutkimustiedon saavutettavuutta ja ymmärrettävyyttä sekä yhteistyötä tutkijoiden ja julkisen sektorin toimijoiden välillä

Tutkimustiedon käyttöä päätöksenteossa edesauttaa se, että tieto on päätöksentekijöille helposti löydettävissä, ymmärrettävällä tavalla esitettynä ja nopeasti hyödynnettävissä. Tutkimusorganisaatioiden tulisi panostaa siksi selkeisiin tutkimustiivistelmiin, policy brief -julkaisuihin ja suosituksiin sekä muihin päätöksenteon kannalta käyttökelpoisiin tietotuotteisiin. Tutkimustiedon kokoamisessa ja tiivistämisessä voidaan hyödyntää myös tekoälyä esimerkiksi suurten tutkimushankkeiden keskeisten tulosten jäsentämisessä päätöksentekijöiden tarpeisiin räätälöitynä.

Tutkimustiedon hyödyntämistä ja vaikuttavuutta voidaan vahvistaa myös lisäämällä suoraa vuorovaikutusta tutkijoiden ja julkisen sektorin toimijoiden välillä erilaisten yhteisten tilaisuuksien ja tapahtumien (esim. työpajat, pyöreän pöydän keskustelut, verkostotapaamiset) avulla. Yksi mahdollinen keino tähän on myös kehittää malleja, joissa tutkijat työskentelevät määräaikaisesti ja/tai osa-aikaisesti kunnissa, kaupungeissa ja hyvinvointialueilla. Yhtä lailla julkisen sektorin toimijat voivat osallistua tutkimusorganisaatioiden järjestämiin koulutuksiin lyhyistä kurseista jatko-opintoihin asti. Samalla voidaan vahvistaa päättäjien osaamista tutkimustiedon hyödyntämisessä sekä madaltaa tutkijoiden kynnyksiä jakaa tuloksia nopeasti päätöksenteon tueksi.

Lähteet

Tiedebarometri (2024). Tutkimus suomalaisten suhteesta tieteeseen ja tieteellis-tekniseen kehitykseen 2024. Saatavilla online: https://www.tieteentiedotus.fi/files/Tiedebarometri_2024.pdf

INVEST on Suomen Akatemian tutkimuksen lippulaiva sekä Turun yliopiston ja Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitoksen yhteinen tutkimuskeskus. Sen tavoitteena on kehittää nykyistä tasa-arvoisempi, ennakoivampi sekä sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä hyvinvointivaltiomalli.

Liite 1: Kyselyn toteutus ja vastaajien taustatiedot

Sähköinen kysely toteutettiin 8.12.2025–16.1.2026. Se suunnattiin kahdeksan ministeriön, 15 hyvinvointialueen ja kymmenen suurimman kaupungin johdolle sekä viranhaltijoille, joiden tehtäväalaan kuuluu lasten ja nuorten hyvinvointi, sekä kaikille kansanedustajille. Kyselyn toteut-

tamiseen saatiin lupa kohdeorganisaatioiden johdolta.

Kyselyn kohdejoukkoon kuului yhteensä 558 henkilöä. Heille lähetettiin henkilökohtainen kyselylinkki sähköpostitse, ja osalle vastaanottajista lähetettiin lisäksi tekstiviestimuistutus. Kyselyyn vastaamisesta muistutettiin keruun aikana yhteensä kolme kertaa. Lopulta kyselyyn vastasi 62 henkilöä, joten vastausprosentiksi muodostui 11,4 (Taulukko 1).

Taulukko 1. Kyselyyn vastanneet.

Kohdeorganisaatiot	Kysely lähetetty	Kyselyyn vastanneet	Vastausprosentti
Ministeriöt	296	39	13 %
Hyvinvointialueet	59	10	17 %
Kaupungit	13	4	31 %
Kansanedustajat	194	8	4 %
Yhteensä	558	61	11 %

Taulukko 2. Kyselyyn vastanneet taustaorganisaation mukaan.

Taustaorganisaatio	n	%
Ministeriöt	39	64 %
Hyvinvointialueet	10	16 %
Kaupunki	4	7 %
Eduskunta	8	13 %
Yhteensä	61	100 %

Taulukko 3. Kyselyyn vastanneet toimialan mukaan.

Toimiala	n	%
Terveysala	4	7 %
Sosiaaliala	8	13 %
Opetus- ja sivistysala	10	17 %
Hallinnon ala	23	38 %
Muu	15	25 %
Yhteensä	60	100 %